

berammes omkring 1. Januar, for at man kan faa det omkring Midten af Februar. Forinden skulde det jo afgøres, om man vil have et Vintervalg eller et Sommervalg. De Vælgere, der ønsker Valget udskudt til Sommer, skulde forinden have søgt at komme i Forbindelse med hinanden og fremkomme med Begæring til vedkommende kommunale Myndigheder for at se, om de vil gaa ind paa det. Der bliver ikke Tid til noget saadant. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes den højtærede Minister og Folketingsmanden for Færøerne, der har anbefalet Sagen, tænker sig, at dette kan ordnes, jeg tror ikke, at der vil kunne blive Tid dertil. Der kan ikke blive saa megen Tid, at det med Rette kan siges, at man paa Færøerne selv skal kunne afgøre, om man vil have Valg i Januar—Februar eller i Juni. Jeg skal oplyse, at det ganske vist er saaledes, at det i Loven af 3. April 1903 fastslaas, at Lagtinget skal vælges i Januar—Februar. Det første Valg efter denne Lov var imidlertid et Opløsningsvalg. Det er, saa vidt jeg ved, første og eneste Gang, Lagtinget er blevet opløst. Det blev det i 1906, og Valget fandt da, saa vidt jeg husker, Sted i Juli Maaned. Folketingsmanden for Færøerne har i sin Tale i Folketinget formanet mig til at optræde demokratisk. Ja, det skulde man naturligvis gerne. Folketingsmanden anbefaler imidlertid selv uden Udvalgsbehandling at gennemføre et Forslag, der fejer et Lagtingsforslag til Side. Ikke en Gang en Udvalgsbehandling under han dette Lagtingsforslag, hvor man nærmere kan overveje de Grunde, som Lagtinget har anført. Jeg tror nok, jeg kan sige, at det er første Gang i Lagtingets Historie, at et Lagting er blevet i den Grad skubbet til Side af en Rigsdagsmand fra Færøerne. Hvis det er at optræde demokratisk, maa jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke er Demokrat. Jeg vilde aldrig være gaaet med til slikt. Det blev under Forhandlingerne i Folketinget oplyst, at der er fremkommet to Protester mod ikke at holde Valg i Januar—Februar. Jeg haaber i alt Fald, at de to Protester, en fra Norderøerne og en fra en Forening i Thorshavn, maa blive forelagt for det eventuelle Udvalg. Protesten fra Norderøerne kender jeg ikke noget til. Den er ikke nærmere angivet. Om den anden har Folketingsmanden sagt, at den stammer fra en politisk Forening i Thorshavn, og at den er afgivet til Justitsministeriet. Jeg ved ikke, hvorfor ikke ogsaa Protesten fra Norderøerne er afgivet til Justitsministeriet. Jeg synes, at det kunde være rart at faa

oplyst, hvilken politisk Forening det er, der har protesteret, for der findes jo flere politiske Foreninger i Thorshavn. Jeg kunde tænke mig, at Protesten er fremkommet fra den politiske Forening, hvis Flertal spillede en meget betydelig Rolle i dette Foraar under Adressesagen. Er Protesten kommet derfra, lægger jeg ikke saa forfærdelig megen Vægt paa den, maa jeg sige. Men foreløbig kan jeg ikke udtale mig derom.

Desværre vil det jo fremgaa af, hvad jeg har sagt, at jeg ikke kan anbefale det foreliggende Forslag, men jeg skal paa det bedste anbefale Sagen til velvillig Overvejelse her i Tinget. Jeg skal udtale Haabet om, at dette høje Ting, for saa vidt det ikke mener at kunne fremme Lagtingets Forslag, dog ikke fremmer et Forslag, som Lagtinget har udtalt sig imod. Jeg skal slutte med at sige, at jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at hvis dette høje Ting maatte blive enigt om et Forslag, der gik ud paa omtrent det samme som det, den højtærede Minister skitserede for Rigsdagsmændene for Færøerne i Justitsministeriet den 8. November i Aar, vilde der fra Ministerens Side ikke være noget særligt at indvende derimod.

Piper: Det er en Kendsgerning, at naar vi har behandlet færøske Lovforslag, har vi fra alle Sider, kan jeg gerne sige, stræbt at imødekomme de Ønsker, der lød fra Færøerne, i saa vidt Omfang som muligt. Vi har søgt ved Bevillinger at yde disse noget fjernere Øer al den økonomiske Støtte, vi har kunnet, for at fremhjelpe Næringslivet deroppe. Vi har altid lagt stor Vægt paa de Erklæringer og Udtalelser, der kom fra Lagtinget, og med Hensyn til Lovenes Affattelse har vi saa godt som altid fulgt, hvad der var vedtaget af Lagtinget. Det er derfor ret forbavsende at se det Forslag, der er fremkommet her, skønt Lagtinget har udtalt sig derimod. Den højtærede Minister har udtalt en Bemærkning om, at man vel havde et Præcedens hernede, idet man havde forlænget Sogneraadsmandater, men det var aldrig sket med Amtsraadsmandater; derfor kunde man ikke tænke sig at foretage noget saadant overfor Lagtingsmandaterne. Jeg synes nu, at det er en meget haarfin Forskel, man her vil gøre paa Forlængelsen af Sogneraadsmandater og Mandaterne i de andre kommunale Raad og mene, at det skulde være en væsentlig Forskel, hvis man nu forlængede Lagtingets Mandater. I alt Fald forekommer det mig, at Forlængelsen af Lagtingsmandaterne, der jo synes at være ganske hensigts-